Redacția și administrația: str. Victoriei nr. 133, et. 2
Telefon: 50.41.25
Fax: 50.64.44
Difuzare
Telefon: 15 03 39
70179 București
Cont de virament: 45.10.50/1106
Banca Comercială Română S.M.B.

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

ANUL XXIV
(Seria a IV-a nr. 590)
SÎMBĂTĂ
9 mai 1992
4 pagini — 10 lei

10 MAI VA FI DE-A PURURI

Data de 10 Mai are trei semnificații în istoria poporului român. Mai mult, pe scurt, evenimentele istorice, să le numim pe rînd. Prima abdicarea lui Cuza, pentru a salva Unirea înfăptuită cu dificultate, oamenii de Stat din acea vreme au făcut demersurile necesare pentru alegerea unui Domn străin. În cele din urmă, s-au hotărît pentru prințul Carol de Hohenzollern — o decizie. Persoana acestui prinț era potrivită deoarece se bucura de protecția lui Napoleon al-III-lea.

Astfel, prințul Carol plecă de la Düsseldorf la începutul lui mai 1866.

La 10 Mai 1866 sosește la București și este întîmpinat într-o atmosferă de sărbătoare. Aceasta este prima semnificație a acestei zile.

În 1877 izbucnește războiul ruso-turc, ale cărui operațiuni se desfășoară în Bulgaria. Armata rusă cheamă în ajutor armata română și se oferă Domnitorului Carol comanda supremă a trupelor române și ruse.

La 10 mai 1877, Parlamentul proclamă independența țării. Aceasta este a doua semnificație a zilei de 10 Mai.

La 13 martie 1881, Parlamentul român, în unanimitate, votează Proclamarea Regatului Român, și la 10 Mai 1881, în Catedrala Episcopiei din București are loc încoronarea Regelui Carol I și a Reginei Elisabeta, născută principeșă de Wied, poetă, cunoscută sub numele de Carmen Sylva, cu care domnitorul se căsătorise în 1869. Aceasta e însemnat a treia semnificație a zilei de 10 Mai.

REGELE CAROL I LA DIFERITE VÎRSTE

CAROL I ÎNTEMEIETORUL

La 20 aprilie 1839 se născea la Sigmaringen, pe malul Dunării, prințul Karl Anton von Hohenzollern-Sigmaringen, căruia de soartă să devină viitorul dinastiei românilor și făuritorul statului modern.

Viitorul Carol era vlăstarul unei dintre cele mai bogate familii principiare europene. Asemănările de familie, fire și caracter dar totdeauna efervescente în politică, îl înrudeau cu toate casele domnitoare de pe continent. Copilăria și tinerețea și-a petrecut în Germania, unde și-a desăvîrșit studiile la Dresda și a devenit, conform tradiției familiei, ofițer. Pe baza acestei parte a vieții, toate memoriile contemporanilor concordă și relevă caracterul său modest, cu multă tărie și pregătirea-i aparte ca ofițer.

Sfîrșitul vieții și domniei a fost însă trist. Pus în fața alegerii între patria de origine și cea adoptivă, Regele Carol I a trebuit să se încline în fața voinței politice a Țării. Atunci s-a văzut confruntat cu o puternică criză de conștiință. Furtuna gîndurilor și a sentimentelor l-a grăbit moartea, el găsindu-și pacea veșnică la sfîrșitul lui septembrie 1914 Rămînea urmașului său, Ferdinand cel Loial, greaua sarcină a realizării visului milenar: Unirea.

Casei Regale, prin ale căror venituri aceasta se susținea material, constituiau modele de urmat, datorile lor fiind la nivelul tehnicii agricole mondiale a vremii.

A fost un iscusit diplomat. În acea Europă frămîntată, în zona balcanică unde se confruntau interesele mai marilor lumii, România era țara stabilă și înfloritoare, independentă și mîndră ce nu se preta la jocurile politice ale Rusiei sau Austro-Ungariei.

A fost totodată un rege auster, fără înclinații spre lucruri frivole. A știut să impună acest lucru celor din jur, guvernînd cu o mînă de fier întreaga familie regală. Prestigiul său și al întregii sale familii a crescut în ochii românilor, deși supuși la critici și bîrfă.

FERDINAND I cel Loial — regele tuturor românilor

Duminică, 28 septembrie 1914, pe tronul României se urca cel de-al doilea rege al României, Ferdinand I, ale cărui fapte mari din domnia de numai 13 ani, i-au conferit și numele de „cel Loial".

Ferdinand Victor Albert Meinrad, nepotul de frate al regelui Carol I, s-a născut la 12/24 august 1865 și a devenit, datorită inexistenței unui moștenitor al tronului, urmașul unchiului său. Avînd numai 24 de ani, tînărul prinț s-a integrat cu repeziciune în viața românească, mai mult, un scurt roman de dragoste cu Elena Văcărescu, cererea scriitoare de mai tîrziu, a produs un ușor seism la Curtea Regală. I-a urmat apoi căsătoria — așa cum cerea Constituția, Statutul Casei Regale și, mai ales interesele superioare ale tînărului stat român — cu principesa Maria, deopotrivă nepoata directă a reginei Victoria a Angliei și a lui Alexandru al II-lea, țarul tuturor rușilor. Prin această căsătorie, relațiile internaționale ale țării aveau noi și importante puncte de reper, țara cîștigînd în același timp pe viitoarea regină care s-a dedicat cu tot sufletul cauzei ei, contopindu-se cu ea.

Vreme de un sfert de veac, principele moștenitor a stat în umbra regescului său unchi. Iată de ce, în 1914, în cumpănile vremi ce se întrezăreau, noul rege era „pentru cei mai mulți un necunoscut, pentru cîțiva o taină, pentru nimeni o siguranță."

Prin toate actele sale, noul suveran s-a dovedit un bun și leal român. Primii doi ani ai domniei au coincis cu acea perioadă de febrile pregătiri politico-diplomatice menite să asigure României un statut de membru egal, în cazul intrării în război alături de Antanta, în vederea realizării marilor deziderate naționale.

Hotărîrea a fost loată abia în august 1916, cu ocazia Consiliului de Coroană convocat de Regele Ferdinand. Atunci, în clipele hotărîtoare pentru țară, suveranul a făcut dovada supremă a dragostei față de patria adoptivă, respectînd cu fidelitate jurămîntul depus la urcarea pe tron. Cu acea ocazie afirma că „a trebuit să se învingă pe sine, făcînd slujba originea și educația primită, iar lui Petre Carp, politicianul român rusofob și germanofil, îi afirma: „Dacă interesele patriei mele de origine ar corespunde cu cele ale României nu aș ezita să adopt opinile dumneavoastră, însă am luat hotărîrea de a-mi face datoria față de poporul român ale cărui destine le conduc."

În acea clipă, cei prezenți au înțeles că suveranul se compea cu toți supușii săi.

Anii războiului de reîntregire au fost cumpliți pentru țară, ocupată în proporție de douăzeci și patru la sută de inamic. Românii au dus lupta pînă la ultimul sacrificiu posibil. În preajma marilor bătălii de pe frontul din Moldova, regele Ferdinand a promis pămînt ostașilor-țărani, promisiune îndeplinită doi ani mai tîrziu, reforma agrară înfăptuită atunci fiind cea mai liberală legiuire cunoscută în Europa. Cu toate vicisitudinile întîmplate, pacea separată impusă de Austro-germani, înrobirea țării din punct de vedere economic și dependența politică temporară), în 1918 românii au reușit să-și realizeze visul milenar: Unirea, sub aceeași Coroană, a tuturor teritoriilor locuite de ei. Astfel, Basarabia, Bucovina, Transilvania și Banatul erau perlele ce se adăugau Coroanei de Oțel. România își dubla teritoriul și populația, devenea unul dintre factorii politici importanți din Europa Răsăriteană. Încercea, totodată, perioada cea mai frumoasă din întreaga ei istorie.

Rînd pe rînd, marile reforme promise și atît de necesare, au prins viață. Reforma agrară din 1921, Constituția României din 1923, reforma administrativ teritorială din 1925 sînt toț atîtea fapte mari ale domniei regelui Ferdinand.

Domnia lui a fost, din păcate, scurtă. În iulie 1927, la nici 62 de ani, el trecea în humea dreptului datorită unei boli necrutătoare. Regele blînd, timid, iubitorul și cunoscătorul pasionat al florilor, înfăptuise cu curaj voievodal, avînd alături întreaga nație, de la vlădică la opincă, o operă cu-i așază în Panteonul României. El înfăptuise astfel prezicerea marelui om politic român Nicolae Filipescu care, în 1915, îiura: „Vei fi cel mai mare voievod al țării, împodobindu-te cu titurile lui Mihai Viteazul: Domn al întreg Ardealului, al Țării Române și al Moldovei... Nu, răpus în cel mai suprem avînt de vitejie a neamului, vei fi totuși sfîntit ca erou național. De nu va fi nici una, nici alta, grozav mă tem că nici prăf nu se va alege de dinastie. De aceea „mărirea ce ți-o urăm, Sire, este să te încoronești la Alba Iulia sau să mori pe Cîmpia de la Turda."

REGELE MIHAI I — marele exilat

Viața și domnia M. S. Regelui Mihai I au avut ca trăsătură predominantă tragismul. Născut în purpură regală la 25 octombrie 1921, ca fiu al principelui moștenitor Carol și al principesei Elena a Greciei, nimic nu părea să amenințe copilăria și adolescența pruncului regal. Și totuși, numai cîțiva ani mai tîrziu, tatăl său renunța la drepturile și prerogativele de prinț moștenitor al Coroanei României și, conform prevederilor constituționale, principele Mihai devenea moștenitor al tronului.

Prima domnie, între 1927 și 1930, s-a desfășurat sub Regență, un organism adesea slab, fără unitate de vederi, fapt ce a favorizat, în iunie 1930, revenirea pe tron a regelui Carol II. Detronat de propriul părinte, Mihai redevine principe moștenitor și primește titlul de Mare Voievod de Alba Iulia.

Cu prezențe scurte ale lui M. S Regelui Mihai a primit o aleasă pregătire menită să-l pregătească pentru domnie. Dar și de aceasta dată, principiile democratice ce guvernau acțiunile oamenilor, s-au impus tînărul prinț avînd printre colegi de clasă reprezentanți ai tuturor categoriilor sociale, fără deosebire de avere, rang, religie sau naționalitate. Cu toate acestea copilăria și adolescența nu i-au fost ușoare, fiind separat de mama sa, Regina Elena, obligată de Carol II să trăiască departe de țară și de copilul ei.

Ultimii ani de domnie ai regelui Carol II au fost marcați de agravarea situației in-

(Continuare în pag. a 2-a)

Evocări de STEFAN CALIGA

www.corneliucoposio

Dreptatea tinerilor

ANCHETA NOASTRĂ

Cum vă imaginați viitorul?

Se spune că tinerii au făcut Revoluția. Se spune și fără ei, sefii, nu fi fost la fel de inimi și sinceri inițiatorii ca inimile de decembrie '89. Se spune (nu și bine — se uitase) că studenții reprezintă elitul țării.

În acele Revoluții li se pretindeau condiții îmbunătățite de studiu și o perspectivă fiarte luminoasă. „Vă vom da..." și urma o înșiruire de binefaceri, dînd-ne speranța că, în sfîrșit, cineva ne înțelege.

Iată că au trecut mai bine de doi ani de atunci, acei cineva s-a transformat brusc doua alegeri, dorind doar puterea dobîndită fraudulos, iar studenții rămînînd doar cu promisiunile.

Învățămîntul românesc, ca de altfel tot sistemul economic, este la pămînt, ajutat acum de recentul proiect al Legii Învățămîntului ce caută flagrant atît autonomia universitară, cît și unele drepturi ale (bieților) studenți. Locurile de muncă sînt din ce în ce mai puține, astfel încît cei care absolvă o facultate au șanse foarte reduse de a-și practica meseria, pentru care s-au pregătit. Multi aleg calea emigrării.

Ziele trecute am adresat unui grup de studenți următoarea întrebare: „CUM VĂ IMAGINAȚI VIITORUL UNUI ABSOLVENT DE FACULTATE, ÎN ROMÂNIA ?"

Iată răspunsurile, care ver trebui să dea de gîndit celor direcți răspunzători de soarta viitoarelor inteligenții ai țării.

Bălan Lucrămioara (chimie-industrială, anul III) : „Viitorul ? Foarte neclar, nu cred că există multe șanse în domeniul meu, posibilitățile sînt destul de reduse. Deși pe vremea odioasă mai aveai vreo speranță (ca de, sinistra era chimistă...) ajutată de relații, acum aceste relații, nici măcar nu mai au valoare."

Stancu Eduard (ASE, anul I) : „Viitorul îndepărtat va fi destul de luminos... Cei specializați nu pot fi decît sumbru. Eu, oricum, nu vol rămîne în țară, așa că..."

Blejea Ovidiu (medicină generală, anul III) : „Întreaga facultate te chinui să-ți dezvoltă capacitatea de memorare. După aceea ești complet neprogătit, apoi mai pierzi pătru ani ca să-ți faci o specializare și abia după 25 de ani intri cu adevărat în pîine".

Georgescu Șerban (construcții, anul V) : „Viitorul meu ? Poate vînzător la un boutique, cu un salariu negociabil".

Machiodache Mihaela (filologie, anul II) : „Prea rău nu poate fi. În cazul de față există două posibilități : să devii șomer sau să lucrezi în alt domeniu decît cel pentru care te-ai pregătit".

Babeș Vlad (medicină generală, anul IV) : „Îți cel șase ani de facultate reușești să citești mult, să te informezi mult (desigur, în particular) și să cunoști multi oameni în domeniu. După facultate ești aruncat într-o piață și nu ești sigur că poți profesa, încercînd atunci să te descurci cum poți."

Popescu Alexandru (matematică, anul V) : „Trist. Se reduc posturile de profesori de matematică, cercetarea nu este încurajată, iar viitorul matematicii românești este destul de nesigur".

Bucur Cosmin (ingineria materialelor, anul II) : „Nesigur. Acest viitor depinde foarte mult și de cei care vor cîștiga alegerile".

Rusu Mihaela (stomatologie, anul IV) : „Negru. Destul de sumbru".

Marcu Andrei Dragoș (construcții, anul I) : „Cel apropiat — cam nesigur. Totuși, cred că în cîțiva ani în România, sistemul de învățămînt va se schimba în bine, iar cei care vor absolvi o facultate vor avea statutul pe care-l merită".

Radu Dragoș (geodezie, anul IV) : „Cît se poate de nefavorabil. Locuri de muncă nu există".

DANA POPESCU

Fîntîna — simbol de la Arhitectură

Foto BOGDAN CRISTEL

Duminica Mironosițelor

Primele două duminici ale Învățătorului — ce înseamnă de la „ziua cea Una" a mormîntului gol și sfîrșește după Rusalii, adică cu sărbătoarea Tuturor Sfinților — sînt închinate martirilor istorici ai Pasiunii Domnului. După pomenirea Tomei, din duminica treizecia, Biserica aduce astăzi cinstire mironosițelor — femeile adevătoare de mir la mormîntul Mîntuitorului — care, alături de preacurata Maica Domnului, de Iosif și Nicodim, au priceperut moartea și îngropărea Fiului cel veșnic. Tot mironosițele sînt cele ce au vestit, înaintea ucenicilor, Învierea Lui.

Deschiderea cuvîntului Evanghelist de la Marcu (15.43) cînd pe Iosif din Arimateea, „stetnic cu bun chip" al Sinedriului, care cere cu îndrăzneală trupul lui Iisus de la Pilat, Vrînd să sedumerit la auzul numelui Mîntuitorului, guvernatorul cheamă imediat sutașul și-l întreabă „dacă a murit de mult și sfîlnd de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul. Și cumpărînd giulgiu și pogorîndu-L de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormînt săpat în stîncă, apoi a prăvălit o piatră la ușa mormîntului. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priceau unde L-au pus" (Marcu 15.46—47). La iudei era neîcăzută lepea ce interzicea orice lucrare sîmbăta, drept care zise poporiri Trupului Sfînt de pe Cruce și a îngropării Sale a fost vineri, la tremea serii, Iosif, ajutat de Nicodim — boier renumit al Ierusalimului și ucenic tainic al lui Iisus — s-ei grăbit foarte să închele îngropărea pînă-n miezul nopții, chiar în lipsa mirului dealuns ungerii Trupului Sfînt, așa cum cerea datina strămoșească. Aflînd aceasta, Mironosițele au cumpărat mir, din cel mai scump și duminică, dis-de-dimineață, s-au dus la mormînt. Femeile adăuătoare de mir au fost șapte la număr, dintre care Sfîntul Evanghelist Marcu pomenește doar pe Maria Magdalena, pe Maria, mama lui Iacov, și pe Salomeea.

O sută de ostași păzeau mormîntul și femeile, pe lîngă frica ce le stăpînea, se gîndeau cum vor putea ele, neputicioasele, să rîdice piatra cea mare de pe mormînt. Cu toate acestea, dragostea lor pentru Iisus a biruit și cu ajutorul Lui, Cel Viu și Domnului, „ca un tînăr îmbrăcat în veșmînt alb", ședea de-a dreapta pietrei răsturnate de pe mormînt. Și, Apostol și Evanghelist Matei dezvăluie pe larg : „Iată s-a făcut cutremur mare, căci Îngerul Domnului, coborînd din cer și venind, a prăvălit piatra și ședea deasupra ei" (28.2). Trimisul Domnului se adresează femeilor înfricoșate : „Nu vă spăimîntați ! Căutați pe Iisus Nazarineanul, cel răstignit ? A înviat ! Nu este aici ! Iată locul unde L-au pus" (Marcu 16.6). De la Sf. Evanghelist Luca aflăm că le-a mai apus Mironosițelor : „De ce căutați pe Cel viu între cei morți ?" (Luca 24.5). Apoi, îngerul încredințează femeilor darul vestirii : „Mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că merge în Galileea mai înainte de voi : acolo îl veți vedea după cum v-a spus" (Marcu 16.7). Primii apostoli ai vieții noi, Mironosițele, sînt încă înfricoșate, așa cum dezvăluie Sf. Evanghelist Marcu : „Ieșiți au fugit de la mormînt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus că se temeau" (16.8). Rîndurile Sf. Evanghelist Matei descoperă bucuria vestirii, pe care însuși Iisus o încredințează femeilor adăuătoare de mir : „Bucurați-vă ! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și l s-au închinat... Iisus le-a zis : Nu vă temeți. Mergeți și vestiți fraților mei" (28.9—10).

Sub semnul credinței

SINAXAR : *în 12 ale lunii mucenic Ioan Valahul (Românul), născut în anul 1664, la vremea stăpînirii domnului Matei Basarab. Ajuns rob la turci, Sfîntul a rămas neclintit în credința creștină și a mărturisit-o cu putere, fapt ce l-a îndemnat pe vizirul Turigradului să-l supună la chinuri grele, ce au culminat cu însăși moartea prin spînzurare.*

LIVIA MANIAN

REGELE MIHAI I — marele exilat

(Urmare din pag. 1)

deplin acord cu conducătorii principalilor partide politice, să procedeze la curajosul act de la 23 August 1944. Era, de altfel, singura soluție posibilă. Vicisitudinile ce au urmat s-au datorat politicii nefaste duse de către anglo—americani, care cedaseră lui Stalin întregul răsărit european.

Cei trei ani ce s-au derulat între august 1944 și decembrie 1947 au constituit perioada luptei dintre democrație și dictatura de tip comunist la care de topor impuse de Moscova, în frunte cu Petru Groza, Gheorghiu-Dej și Ana Pauker, au acționat permanent la Înființarea țării.

Pe plan intern represiunea de tip stalinist a lovit în principalii factori politici democrați: Partidul Național Țărănesc, în frunte cu Iuliu Maniu, Partidul Social Democrat, condus de Constantin Titel Petrescu, vechiul Partid Național Liberal în frunte cu Gheorghe I. C. Brătianu au fost neutralizate prin falsificarea alegerilor și, apoi rînd pe rînd, au fost anihilate. Cel mai mult a avut de suferit Partidul Național Țărănesc, cel mai puternic partid al țării, care a fost interzis în 1947, iar conducătorii și membrii săi au fost aruncați în temnițe (ca și conducătorii celorlalte partide istorice).

Regele a rămas singur în fața furtunii. Dacă Moscova nu i-a aplicat un tratament asemănător cu acela [illegible] oamenilor politici [illegible] datorată marelui [illegible] de care se bucura [illegible] în țară și [illegible] explică de ce Rusia [illegible] este ultimul suveran [illegible] ritul Europei care a fost [illegible] tarat de pe tron, [illegible] ninare și [illegible] cu forța, [illegible] tatea executivă [illegible] de 1080 de studenți [illegible] Suveranul a semnat [illegible] „Poporul Meu a [illegible] foarte mult. Mă [illegible] este ultimul act [illegible] lență." Astfel, regele [illegible] niei se transformă [illegible] che, în republică [illegible] munistă. Pentru [illegible] cea mai cumplită [illegible] tatorilor săle. Pe [illegible] lung exil în timpul [illegible] nu a uitat nici o clipă [illegible] mînul făcut în fața [illegible] nezeu și a Țării. [illegible] teresele României [illegible] rosse intervenții pe [illegible] rurile internaționale [illegible] influente.

Abia după decesul [illegible] odată cu prăbușirea [illegible] lui comunist, românii [illegible] tineri au cunoștință [illegible] sonalitatea Suveranului [illegible]. Începînd să fie reabilitat [illegible] torie, siluiți și [illegible] teresele uzurpatorilor [illegible] și străini.

Recenta vizită a Majestății Sale a dovedit, deși [illegible] tor acest lucru. Regele [illegible] reprezintă speranța [illegible] mînii cu adevărat [illegible] tice.

ÎN CARE OGRADĂ FSN VIEȚUIEȘTE COMUNISMUL ?

Nu demult, la Convenția Națională, și chiar mai recent, membri mai multi sau mai puțini marcanți ai F.S.N. au susținut cu tărie că „au scăpat de comuniști", care s-ar fi înghesuit în F.D.S.N. La recenta conferință de presă a F.D.S.N. (joi, 7 mai a.c.), de altfel prima a acestei noi formațiuni politice cu oameni vechi, s-a afirmat că „foștii activiști ai P.C.R., inclusiv cei extrabugetari, au rămas în F.S.N.". Afirmația îi tintea în modul cel mai evident pe dl. Roman care, după cum se știe, a avut o astfel de funcție.

În realitate, foștii activiști și alte persoane care au avut funcții în aparatul de stat și partid înainte de 1989 s-au împărțit între cele două formațiuni politice, fiecare dintre fronturi moștenind astfel o bucată de P.C.R. Dar în amîndouă partidele se face caz de anticomunism ; nu de mult dl. Bogdan Pătrașcu declara că este un mare anticomunist, întrucît bunicul său ar fi fost țărănist (sic !), iar dl. Albu profesor la A.S.E. și membru marcant al F.D.S.N., a afirmat joi că a fost marginalizat și a suferit din pricina structurilor comuniste !

Revenind la conferința de presă a F.D.S.N., putem spune că a fost inconsistentă și plină de interlocheri logice : ● („P.S.N., n.n.) a trecut din extrema stîngă în dreapta pentru a se spăla de păcate" ● „Așa cum scrie pe toate zidurile, F.S.N.=P.C.R. : ori, cum nu s-a inventat ceva mai la stînga, înseamnă că noi sîntem la dreapta lor" ● „Președintele F.D.S.N. va fi în antiteză cu președintele F.S.N.".

Am mai aflat că la actuala în mod sigur F.D.S.N. are 1 249 de membri prezenți la conferința de presă (Petre Ninosu, Ion [illegible] etc.) evitînd pe cît posibil [illegible] cția pe această temă a [illegible] clarînd în schimb că [illegible] parlamentar numără [illegible] nători și 64 de deputați [illegible] ret !

Negarea faptului că F.D.S.N. este partidul care-i [illegible] pe dl. Iliescu se face [illegible] formal, devreme ce la [illegible] se găsesc afișe tipărite [illegible] prezentîndu-l pe actualul [illegible] ședinte de rominți [illegible] tudine simbrănească. De [illegible] că noul front nu dă [illegible] de bani pentru a plăti [illegible] ria unui sediu impozant [illegible] pentru a tipări portrete [illegible] zidentiale multicolore.

Rarboiul între F.S.N. și F.D.S.N. continuă.

A. COSTI

Simboluri și ideologii

În timpul dictaturii comuniste nici dacă ar fi fost pieptu cu oceară, rockerii n-ar fi umblat cu insigne reprezentînd fel de fel de simboluri ale regimului, printre în piept. Din contră, ca o formă de non-conformism, se purtau insemne fabricate în lumea liberă. Acum situația s-e răsturnat ; nu mai departe de-ci la recentul festival „ECO-POP '92" am văzut multe persoane din public „înarmate" cu simboluri tip „secera și ciocul" și chiar purtînd tricouri pe care erau imprimate zvastici. Este doar o formă de non-conformism, reflectînd o atitudine de frondă ?

Interesant e faptul că mulți dintre cei ce i-au văzut pe respectivii tineri au fost scandalizați doar de simbolurile naziste, fără a rosti un cuvînt despre cele comuniste care încă mai trăiesc în tot Bucureștiul. Categoric, nu sînt pentru etalarea de zvastici, ci din contră. Dar ideea de a-i arăta pe respectivi tineri, care s-a vînturat în anumite cercuri, nu numai că nu ar resolva problema, ci ar agrava situația. Măcar din spirit de solidaritate, mulți alți ar „defila ulterior" prin oraș cu simboluri naziste expuse la vedere.

Însă trebuie făcută o deosebire între cei care adoptă aceste simboluri ca formă de non-conformism și acei ce sînt adepți ai ideologiilor extremiste. Ultimii nu au de obicei nici o legătură cu muzica rock. Este adevărat că grupușcule de rockeri și chiar formații rock și-au fundamentat o ideologie de factură neonazistă, cel puțin în Occident. Dar nu sînt reprezentativi. După știința mea, există și la noi în țară persoane care propovăduiesc necesitatea unui regim dictatorial de dreapta — fie și măcar, chiliile, pentru a opune comunismului o altă extremă.

Problema este a întregii societăți. Fuga spre extremele spectrului politic se datorează, în bună măsură, actualilor guvernanți ai țării, care de doi ani încoace nu au făcut, prin lipsa de transparență și dialog, decît să împingă o parte din cetățenii exasperați spre cealaltă extremă, să-i determine să considere că „toți comuniștii ar trebui împușcați, că altfel nu scăpăm de ei". Aceasta este mai mult decît o falsă soluție care ar împinge țara în haos și război civil și ar genera violență, distrugeri și vendete. Aceasta este o soluție nedemocratică, de cea mai dezgustătoare factură nazistă !

Iar acest fel de incitare la ură este deosebit de subtil. Se poate vedea mîna unor experți, care acum lucrează mult mai abil. Nu se mai utilizează mineri, ci sînt exploatate disperarea și ignoranța într-un mod infinit mai periculos.

Rockerilor nu pot să le spun decît să se ferească de extreme, căci ele se ating și nu o dată și-au strîns mîinile pe furiș ; să lupte în continuare pentru democrație, cum au făcut și în decembrie '89, și ulterior. Să nu dispere.

AUGUSTUS COSTACHE

FENOMENUL ROCK

PRECIZARE

Conducerea P.A.C. ne roagă să precizăm că în ziarul informației noastre de ieri, care vorbea despre „denunțarea" d-lui Mihnea Berindei din postul de reprezentant la Paris, a fost folosit un termen impropriu, P.A.C. a informat în toate capitalele occidentale reprezentanții săi cu grupuri de sprijin. Dl. Mihnea Berindei nu a fost deci „demis", ei și-a pierdut calitatea ca urmare a unei măsuri de caracter general.

A ZIMBI CÎND LUCRURILE MERG PROST

Am fost surprinși și amuzați să descoperim, într-o recentă apariție editorială a „Editurii Tehnice" (sic !), „Legea lui Murphy și alte motive pentru care lucrurile merg pe dos" următoarea afirmație : „Un om care poate zîmbi atunci cînd treburile merg prost, s-a gîndit deja la cineva pe care poate da vina". Autorul nu este un oarecare, ci un anume Jones, dar legea sa se verifică și la noi, și cred că există cineva care, dacă ar descoperi această lege publicată tocmai sub egida „Editurii Tehnice" ar exclama : „Și tu, fiul meu Brutus ?" (Sorana Zbarcea — elevă).

TE DEUM DE 10 MAI LA PLOIEȘTI

Partidul Liberal Monarhist din România, filiala Prahova, aduce la cunoștința membrilor și simpatizanților că, duminică 10 mai, orele 10,30, va avea loc în Catedrala Sf. Ioan Botezătorul din Ploiești un Te Deum oficiat de către un sobor de preoți pentru cinstirea Zilei Naționale de 10 mai.

Invităm toate filialele prahovene ale partidelor democrate, precum și cadrele armatei și formațiunile sindicale.

Vor lua parte personalități din țară și străinătate, cu participarea presei și televiziunii.

În orașele cu primari din Convenția Democratică, lucrurile au demarat pe o cale bună

— Interviu cu dl. CONSTANTIN SIMIRAD, candidatul Convenției Democratice la funcția de primar al Iașilor, la alegerile din 17 mai 1992 —

D.P. : Domnule profesor, cum ați primit vestea alegerii dvs. drept candidat al C.D. pentru funcția de primar al Iașilor ?

C.S. : Am primit-o după o discuție maraton de peste 4 ore !. Am fost cuprins, din prima clipă, de sentimentul că nu-mi mai aparțin. De-abia atunci, am realizat că și-au pus speranța în mine foarte mulți oameni. Îmi dau seama că orice greșeală pe care as face-o ar fi plătită și de ei, de acești oameni care mă susțin. Trebuie să recunosc că, pentru început, este o trăire destul de ciudată.

D.P. : Credeți că, alegîndu-vă, ieșenii vor opta, în sfîrșit pentru schimbare ?

C.S. : Eu cred că, de fapt, toți ieșenii doresc o schimbare, o schimbare în bine. Eu trebuie numai să-i conving că sînt în măsură să o fac, că reprezint schimbarea necesară și dorită. Fără îndoială că partidele din Convenția Democratică, desemnîndu-mă, îmi acordă un credit moral considerabil. Dealtfel, eu sper că oamenii au început să observe că în orașele cu primari din Convenție lucrurile au demarat pe o cale bună.

D.P. : În opinia dvs., ce trebuie schimbat de urgență la Primăria orașului nostru ?

C.S. : Înainte de orice, aliații de iaurți. Trebuie respectată demnitatea salariaților de acolo. În același timp, trebuie să le cer să fie mai eficienți. Să le cer respectarea cu strictețe a legii. Am un exemplu recent — Consiliul Local anulează toate autorizațiile pentru o anumită localitate. A doua zi apare o nouă autorizație care aprobă acea activitate ! Credeți, oare, că salariatul care a emis acea autorizație este complet dezinteresat ? În munca Primăriei, este mult loc pentru mai bine. Mă refer la gospodărire, dar și la ameliorarea bugetului. De asemenea, la încurajarea inițiativelor particulare.

D.P. : Recent, la Iași, au avut loc mai multe întîlniri ale domnului Nicolae Manolescu cu studenții și cetățenii. Dl. Manolescu a fost primit cu foarte multă căldură. Mie însă mi s-a părut că aplauzele cel mai intense au apărut cînd dl. președinte al P.A.C.-ului a evocat personalitatea d-lui Corneliu Coposu. Aveți vreo explicație pentru acest fapt ?

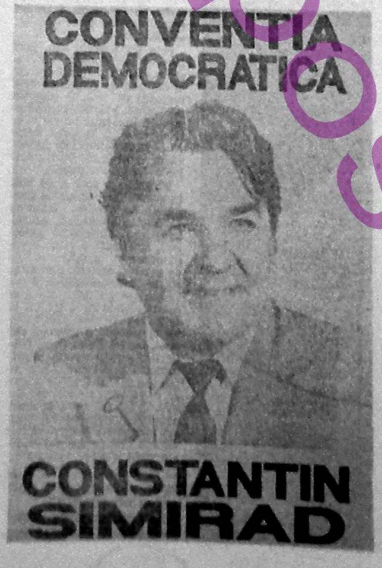

C.S. : Dl. Corneliu Coposu este, fără îndoială, unul din marii noștri oameni politici. Verticalitatea acestui om este apreciată de tineret și nu numai. Faptul că este dispus la orice sacrificii pentru înștrarea Convenției Democratice i-a adus respectul și simpatia tuturor oamenilor politici democrați. De aceea a și fost ales președinte al Convenției, de altfel. Echilibrul interior, înțelepciunea politică și dezinteresul constant față de „funcții supreme" i-au creat, pe bună dreptate, o aură de invidiat. Sper că se va crea o „școală" de politicieni romîni de tip Corneliu Coposu.

D.P. : Domnule Constantin Simirad, cinstit, de ce ați acceptat să candidați la funcția de primar al orașului nostru ?

C.S. : Am fost dezamăgit de unele persoane politice în care am crezut la un moment dat. Starea de expectativă și simpla evidențiere a greșelilor altora mi se pare de-a dreptul cinică. Un „sacrificiu" personal de patru ani la Primărie cred că se justifică prin beneficiile ce poate fi aduse orașului și prin eforturile de consolidare a democrației. Să nu scoteze cuvîntul „sacrificiu" — lupta cu o mentalitate formată și consolidată în cincisprezece ani nu e o simplă partidă de șah !

D.P. : Iașii sînt un oraș universitar dintre cele mai importante. În Platforma dvs. există puncte ce-i privesc pe studenți și, în general, pe cei tineri ?

C.S. : Fără îndoială că tinerii sînt cei mai loviți dintre noi toți de administrarea incompetentă a economiei în ultimii doi ani. Intemeierea unui cămin, de pildă, este o aventură. Nu sînt locuri de muncă. Prețurile sînt aberante, ineficiența din economie este acoperită prin prețuri. Omenește, ca primar, pot simți unele suferințe individuale, dar nu suferința tinerilor în general. E nevoie de o schimbare de mare amploare care să repună tineretul în drepturile ce și-l merită. Voi, care guvernați, cu atenție, să acordați tineretului din ce în ce mai mult. De la mensa, voi încurajați unele propuse de tineri. Sînt probleme particulare care trebuie să cîștigăm și din legislative — vom putea formula legi corecte care permită investiții, care atragă pe investitori. Și, iată, vă dau o idee. Organizarea economiei, la determinare, dacă la bănăcile Cîștiutele dobînzi de pildă, și că s-a urmărit supraîncălzirea investiții. La cîștigarea alegerilor trebuie văzută Occidentul și [illegible] rea în optimea de [illegible] a poporului nostru și, de [illegible] stimula inițiativa [illegible] în România. Pentru [illegible] avem niște, niște [illegible] n-am reușit să le folosim [illegible] mina de lucru calificată, [illegible] destul de ieftină, [illegible] tențială foarte mare. [illegible] externe destul de redusă. [illegible] să revin la tineri, [illegible] sper că tinerii vor [illegible] mine multă inteligență [illegible] plăcea să fiu considerat [illegible] om al tinerilor.

D.P. : Dacă eu aș fi un [illegible] gător nehotărît, îți [illegible] spune că să mă fixezi [illegible] tea pentru dvs. și [illegible] tru Convenția Democratică.

C.S. : Dacă ați fi un [illegible] tor neinformat, aș [illegible] vă ofer o motivație [illegible] socială sau economică [illegible] ați fi alegător de „[illegible] rin Popa", atunci mă [illegible] seama că nehotărîrea [illegible] nerată de persoana [illegible] de ideile de bunăstare [illegible] le reprezint. În [illegible] mi-aș face un [illegible] vitae mai amănunțit.

Interviu realizat de DORIN [illegible]

PNL caută justificări

[illegible] centrul al Partidului Liberal, la [illegible] de Comunicare și [illegible], prin domnii Radu Sorin Botnaru [illegible] a [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible] a [illegible]

10 MAI 1947

Decorarea M.S. Regele MIHAI I de către presedintele Statelor Unite

Acțiunea curajoasă de la 23 August a Majestății Sale Regele Mihai I a scurtat cel de al doilea Război Mondial cu 6 luni, salvînd astfel de la moarte numeroși soldați și ofițeri americani ca și de la naționalități care fuseseră pe fronturile lumii.

De asemenea prin răsturnarea frontului din Balcani după „23 August" 1944, armatele ocupante au trebuit, ca și retragă și din Polonia abandonînd principalele lagăre de exterminare în mîna cel de la Auschwitz. Ase se ajunge la 9 mai 1945, odată cu terminarea războiului european au fost găsiți în viață peste 300.000 de deportați din toate țările europene, care nu au mai putut fi trimiși la Auschwitz pentru a fi exterminați prin gazare. Ceea ce se datorează numai și numai faptului că Regele Mihai I s-au ocupat atît de cel de al doilea Război Mondial cît și de problema Holocaustului.

La 10 mai 1947, Majestatea sa Regele Mihai I, pe Calea Victoriei din București, delegația compusă din domnii Burton Y. Berry, reprezentantul Statelor Unite ale Americii în România, general de brigadă Cortland V.R. Schuyler, șeful reprezentanței militare a Statelor Unite pe lîngă Comisia Aliată de Control, Ray Melbourne, consilier diplomatic și colonel Edward E. Farnsworth, șeful de Stat Major și secretarul reprezentanței militare a Statelor Unite, care au avut onoarea a venite Majestății Sale Regelui Mihai I, Insemnele de Comandor Șef al „Legiunii pentru merit" din partea Președintelui Statelor Unite ale Americii Harry Truman.

Unele cercuri răuvoitoare de la noi din țară semnalează numai decorarea cu ordinul sovietic „Victoria" a Majestății Sale Regelui Mihai I, în anul 1945.

De aceea am considerat că este necesar de precizat, cu publicul larg de la noi că și de înalta distincție acordată Șefului Statului Român de drept de către Statele Unite ale Americii prin decorarea de la 10 mai 1947.

Constantin DINU MAZILU
Trasator Uzinele „FAUR" S.A. București

10 MAI 1992 ÎN PIAȚA UNIVERSITĂȚII

Asociațiile, ligile și fundațiile revoluționare invită a lua parte la un miting cu caracter social-politic, care va avea loc în Piața Universității, la data de 10 mai 1992, între orele 11,00—14,30 — partidele politice, sindicatele, alte organizații politice și apolitice precum și organele administrației locale.

După încheierea mitingului, coloana se va deplasa în Piața Revoluției pentru a ne putea alătura manifestației programate pentru ogele 15,00.

Din partea celor șapte asociații organizatoare, semnează:
— F.A.C.L.A. — Ion Gîlan
— F.C.N.G. — Mihai Vasilescu
— CNTMSSCR — Cornel Tinjală

Președintele Marțian manipulează Camera
— ALEGERI ÎN TOAMNĂ? —

După ilustrul model de la Cotroceni, președintele Camerei Deputaților a schițat chiar ieșirea din pețiția de joi seara, atevul și a depășit mesteul.

Pasurile neverzăre ale dualitatea au fost: durata campaniei electorale, simultaneitatea (sau dezalterea) alegerilor legislative și prezidențiale și data acestora.

Chiar la începutul pețiției, dl. **Ilie Nica** (FDSN) a-a grăbit să formuleze un amendament prin care cerea simultaneitatea alegerilor. Argumentele domnilor sale (prelungă și repetate pînă la indigestie de toți colegii de partid) au fost că mandatele parlamentarilor și ale președintelui sînt corelate, iar dacă alegerile prezidențiale nu se desfășoară odată cu cele parlamentare, aceasta ar insemna o recunoaștere a faptului că mandatul d-lui Iliescu se prelungește pînă în 1994 mai mult, domnia sa și-a pus pîrdeberea cîne plătește campania electorală pentru prezidențiale, desfășurată separat.

O necesară punere la punct au reprezentat-o intervențiile d-lor **Dan Lăstăreșu** și **Sergiu Cunescu**, arătînd că în discuție este acum legea privind alegerile pentru Camera Deputaților și Legea pentru prezidențiale, ultimeaza a se discuta la timpul său.

În ce privește un amendament al d-lui **Victor Boștinaru** (FSN), privind o campanie electorală de doar 45 de zile pentru acest an, el a fost retras cu condiția de a se accepta separarea legislativelor de prezidențiale.

Cît despre data alegerilor, „Aripa liberală" a ESN pledează amînarea pentru toamnă și susținerea simultană a lor. Explicabil, datorită faptului că FDSN are intr-o perioadă de organizare și mizează pe „neacceptarea de dl. Iliescu, care este remorcheur", cum subliniau dl. **Radu Berceanu**, de la celălalt FSN.

Cu această ocazie, dl. Berceanu a propus și un amendament care cerea ca alegerile parlamentare să aibă loc în iulie, urmînd ca guvernul să fixeze data: 12 sau 19.

Inainte de a se vota cele două amendamente, dl. **Petre Bureă** (PUNR) a intrebat inițiatorul „Ce garanție avem că noul prezidente ales nu-l va demite pe primul ministru numit de actualul prezidente ?" asta în ipoteza că alegerile vor fi decalate.

Dl. **Mihai Constantinescu** (reprezentantul guvernului) a replicat sec că prezidentele tării nu numește primul ministru el, potrivit Constituției, el desemnează doar **candidatul** căreia formează guvernul și, ulterior, este validat de parlament. **Prezidentele nu poate să nu numească guvernul cu ruta parlamentul i-a acordat votul de încredere și, prin urmare, nici să-l dermită. Demiterea guvernului cade tot în sarcina parlamentului, și se poate face prin-un eventual vot de neîncredere.** Ca atare ta au fost apoiberate toate argumentele celor care cereau alegeri simultane.

Odată cu trecerea la votarea amendamentelor, a intrat în sal prezidențiale Marțian, fidel partizan al d-lui Iliescu și, implicit, al FDSN.

Dacă la amendamentul d-lui Nica votînd simultaneitatea alegerilor, a fost nepunincioa în fata marii majorități ce cu care a fost respins, la cel al d-lui Berceanu, privind fixarea datei în luna iulie, prezidentele camerei s-a dedat unui joc perfid. Profitînd de neclaritatea formulării amendamentului, a constatat (deși cu vădit regret) că el a întrunit majoritatea, dar a arătat că articolul, în ansamblul său, este contradictoriu. Iată-l:

„Art. 89 : Alegerile pentru constituirea noului parlament vor avea loc la data care va fi stabilită prin lege".

„Alegerile pentru 1992 vor avea loc în iulie, urmînd ca data să fie stabilită de către guvern".

Dl. Berceanu a protestat vehement, arătînd că fiind în cele a propus respectivul amendament implica excluderea automată a primului alineat. De altfel, pe hîrtia înaintată de dinsul d-lui Marțian, figura mențiunea „Art. 89", semn că aceasta era forma definitivă a articolului și nu un nou alineat. Spre indignarea majorității, prezidentele camerei nu a vrut nici în ruptul capului să recunoască și ceasta, parlamentarii cedînd exhibiționistului oratorice ale lui Dan Martian. Totuși problema era foarte ușor de tranșat : redarea votului cu menționarea formei definitive a articolului. Dar...

Ca o dovadă că prezidentele Marțian e conștientă de ce dorește domnia sa are interesul, să intervenția pe care a avut-o la un alt amendament propus, anume ca legile alegerilor generale și prezidențiale să fie publicate simultan în Monitorul Oficial. Dînsul a avut de data aceasta grijă să corecteze formularea în așa fel încît să nu dea naștere la nici un fel de dubii dar, din fericire, transparența era atagonică nu a fost acceptată de parlamentari, de data asta mult mai vigilenți.

Cît despre neclarul articol 89, acesta urmează a fi intre în fișele caudine ale comisiei de mediere, unde riscă să stea o bună bucată de vreme. Atît cît și-l face inoperant și alegerile generale să se desfășoare în toamnă, după dorința mentorului de la Cotroceni, simultan cu cele prezidențiale.

ADRIAN PĂTRUȘCA

Activitatea normală și eficientă a observatorilor naționali garantează alegeri libere și corecte

— COMUNICAT —

LIGA APĂRĂRII DREPTURILOR OMULUI și PRO-DEMOCRAȚIA, organizații neguvernamentale și nepartizane politic care au acreditat 7705 observatori naționali la alegerile locale din februarie precum și prima înghițoarea față de restricțiile deosebit de dure impuse celor dorese să participe la alegerile parlamentare ca observatori.

In forma în care a fost adoptat de către Camera Deputaților, art. 50 din Legea Electorală limitează drastic numărul observatorilor naționali (numai unul pentru fiecare secție, indiferent de organizația care l-a desemnat) acreditarea făcîndu-se prin tragere la sorți de către Biroul Electoral Central.

Prin acest sistem este anulată complet libertatea de mișcare a observatorilor și posibilitatea organizațiilor care l-au desemnat de a ține legătura cu acestia.

Este de neînțeles stabilirea unui regim sancționator mai sever pentru observatori față de membrii comisiilor electorale ale secțiilor de votare pentru aceleași eventuale infracțiuni.

Aceasta reprezintă o încălcare a prevederilor art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului care consacră tratamentul „egal în fața legii al tuturor oamenilor care au, fără nici o deosebire, dreptul la o egală protecție a legii" și implicit o violare a art. 11 și 20 din Constituția României.

LIGA APĂRĂRII DREPTURILOR OMULUI și PRO-DEMOCRAȚIA consideră, de asemenea, că se face o discriminare inexplicabilă între observatorii internaționali, care au deplina libertate de acțiune și cei naționali.

LIGA APĂRĂRII DREPTURILOR OMULUI și PRO-DEMOCRAȚIA își exprimă dezacordul față de hotărîrea Camerei Deputaților de asimilare a ONG-urilor cu partidele politice privind restricțiile dobîndirii de fonduri din străinătate, cu atît mai mult cu cît, spre deosebire de partide, ONG-urile nu primesc subvenții de la buget.

LIGA APĂRĂRII DREPTURILOR OMULUI și PRO-DEMOCRAȚIA amintește comisiei de mediere care reexaminează aceste articole, ca pentru respectarea spiritului art. 8 al Documentului de la Copenhaga este necesară eliminarea acestor restricții, pentru a o activitate normală și eficientă a observatorilor naționali, ca o garanție a desfășurării de alegeri libere și corecte.

Joi, la Senat

Dl. Nicolaescu face necrologul generalului Milea

Anunțată cu surle și tromspete, ca orice document de acest fel, ultima secțiune a raportului Comisiei Senatoriale pentru Cercetarea Evenimentelor din Decembrie 1989 a fost un bluf. Textul a fost citit de dl. **Sergiu Nicolaescu**, senator independent, fost membru al grupului parlamentar al F.S.N.

Primele 20 din cele 25 de ceva de pagini descriu cu inițiativă minutie ultimele clipe ale vieții de generalului Milea. Reconstituirea se face din declarațiile, redundante pînă la plictiseală, ale camenilor din armată, securitate și gărzi patriotice aflate în acest răstimp în preajma fostului ministru al apărării. Este descris „pînă la fotografiat" parcursul generalului, sînt repetate în diferite variante apusele sale. Toți martorii **etați** afirmă că generalul Milea era din ce în ce mai agitat, deși, în felul lui, „un dur". Asertiunile de acest fel se repetă din două-n două paragrafe.

Ultimele cinci pagini sînt ocupate de concluziile comisiei. Se argumentează destul de solid teza despre sinuciderea și se încearcă inchegarea unui punct de vedere cu privire la cesa ce am putea numi profilul moral al fostului ministru. Cităm : **Insă, domnilor, orice încercare de a aduce invinuiri fostului ministru al apărării naționale, gl. Vasile Milea, pălese în fata servicilor aduse acțiunilor revoluționare, prin...** alei urmează diferite forme de tărăgănare sau eludare a ordinelor lui Ceausescu. Care, la rîndu-i, din același unghi de vedere, cu pretenții moralizatoare, este cu atît mai semnificativ, și mai ilustrativ, ceea ce se petrecuse pe cîteva zile de la revoluție, cînd, în mijlocul din 21 decembrie, generalul Milea, în sărăcat, dar cu inimă de luptă, a fost un produs al erei, terorizat ca toți ceilalți, comportamentul cetățeniului și a fost un om, cu, un soldat roman, în fata propriei conștiințe a gestul pe care, el, ca și ceilalți, de fapt, ar fi putut singurul lucru ce putea face.

Spațiul nu ne permite, din mult prea mult. Este de ... că, referindu-se la ... legături în urmă ... lui, **raportul nu ... nici un fel de ... nula dintre revoluționari** ... lipsa de altceva, să ... dl. **Dan Ioaif**, ... instituie prezentarea ... lui, povestea ... noaptea de 21 spre ... lirie îl văzuse pe ... lea **ca pe Ceausescu**, ... du-se furios, ... umeri și mînie ... printre soldați, pentru ... bilita.

Alte reacții ale ... volutionari — mult ... bili decît senatorii ... din C.C., în cehi ... vor-întîrzia să apară. ... te-ne, nu putem de ... că raportul credinței ... ta fesenistă, deja ... Care nu poate fi ... pentru motivul că este ... prea simplistă, lo... patetică în modul ...

IULIAN COMA...

Dl. Iliescu nu mai poa' ieși din Palat...

Oriunde se duce, chiar în fiefurile tradiționale, dl. Iliescu este respins de populație.

În cursul vizitei de lucru de joi, la Caracal, domnia-sa a fost apostrofat în fata primăriei : „De doi ani și jumătate, Occidentul nu se uită la noi pentru că avem în capul tării un nomenklaturist. Dacă dumneavoastră candidați pentru încă patru ani, nu se va mai uita nimeni la noi și se va duce țara de ripă". Președintele a replicat : „Și Kravciuk a fost comunist și, cu toate acestea, Occidentul se uită la el". În tot acest timp, un grup de tineri l-a huiduit copios.

În continuarea vizitei, la Slatina, în timpul discursului în fata a 400 de oameni aduși cu autobuzele, un grup a început să împartă pe monarhistă „Romînia re", pe care presupuse ... ratori ai președintelui ... smuls-o din mîini ... Cînd grupul anti-Ilie... ceput să scandeze „De ... și „Regele Mihai I", ... zenți l-au aprobat și ... pe protestatari. Trebu... runcau priviri pe ... primărie, ocărînd în ... „Iar a venit mincinos ... această atmosferă „fi... fost mult scurtat.

Mai mult decît atît, pe ... din Caracal l-a acuzat ... ședinte de dezastrul ... actual.

Se pare că simbolul ... lui Iliescu nu mai are ... nicilieri în țară. Poate ... că aurea... **(A.I.S.)**

Și stenogramele Senatului sînt „aranjate"!

Despre „mina dreaptă" a d-lui Bărladeanu, d-l Corneliu Ionescu, presa a scris în repetate rînduri. Fost component al paratului tehnic al Comitetului Central și îndeptinînd o ... asemănătoare în Senat, cel din urmă a fost comisiat pe ... acum cităva vreme, cu o mare majoritate, de către ... perioară.

Dorind să știe cum de se mai află, după acest vot, d-l Ionescu în funcție, unul dintre senatori (care preferă să-și păstreze ... nimatul) a căutat stenograma ședinței. Spre uimirea ... tarului, aceasta nu conține nici o referire „la cestiune" ... mult, nici o pagină nu lipsește, ele fiind numerotate corect ... tor.

Dacă e mai grav că d-l Ionescu, în ciuda votului, ... să-și desfășoare activitatea ori că stenogramele sînt ... lăsăm pe cititori să decidă. (I.C.)

SPORT SPORT

În primul meci al preliminariilor C.M.

Scorul face muzica

Debut excelent al reprezentativei noastre în preliminariile Campionatului Mondial de fotbal, S.U.A., 1994 : victorie substanțială, în un scor mai mult decît confortabil, o frumoasă opțiune pentru partida — infinit mai dificilă — de peste două săptămîni, cu Țara Galilor, plus speranța secretă că acest 7—0 se va constitui într-o concludentă și necesară confirmare a adevărului proverbului românesc ce postulează optimist : „Una bună se cunoaște de diminețe". Sigur că da, formația Insulelor Feroe nu e nici de departe un adversar în măsură să provoace frisoane sau insomnii partenerelor sale din grupă, dar nimic n-e împiedica să apară subit în toastaza de bătrînețe mică (ceea ce, de altfel, n-are decît să facă în tinerețile cu Belgia sau Cehoslovacia, pînă mai nu se numărau t.). N-a fost însă să fie o astfel de surpriză mierculeș, pe stadionul Ghencea, în primul rînd pentru că selecționata Romîniei și conducerea sa tehnică au abordat partida de pe poziții pragmatice, realiste — deci, perfect adecvate imperativelor strategice presupuse de o campanie de tipul preliminariilor C.M. în care fiecare pasă contează și fiecare joc marcat nu devenit decisiv la ora scaderilor finale. Iar belgienii, care au putut evoluera de o săptămînă mai mult decît oricare din ceilalți, echipa Ciprului, pe care ne-a invitat-o pe la jumătate, s-ar putea să fie cele dintîi victime ale tratării superficiale a unui meci, în aparență, lipsit de importanță.

Dar cum considerațiile de ansamblu asupra modului probabil în care vor evolua jucătorii la ultima noastră preliminară sînt încă premature, să ne întoarcem la confruntarea de miercuri, de la Ghencea, în care trăgătorii au fost asa cum le impunea în circumstanțele concrete ale meciului : cu aplomb și deznodurată, ca un team major, conștienți de valoarea sa, capabil nu doar de a figura plutonic pe razon o superioritate apriorică, ci și să-i confere corporalitate de rigoare, tradusă statistic într-o diferență de scor edificatoare. Fotbaliștii noștri au interpretat în fața feroezilor — sparring-partenerei cuminți, fără velei-tăți, animați aproape exclusiv de timidă aspirație a limitării proporțiilor scorului — o partitură cuviincioasă, în care apetitul pentru spectacol s-a conjugat oportun cu eficacitatea dăruită de virtuozitatea tehnică și ingeniozitatea latină a adoptării unor soluții inedite de rezolvare a fazelor de joc, s-a împletit armonios cu verticalizarea, dacă putem ca să zicem asa, tuturor liniilor de forță ofensive, spre poarta nefericitului Knudsen, nevoit să scoată de saptezeci ori mingea din plasă. Dacă, după pauză, echipa noastră ar fi menținut tensiunea în afac iar în evoluția sa nu ar fi intervenit o oarecare relaxare determinată de asigurătorul 5—0 înscris pe tabela de marcaj la finele primei reprize, catastrofa feroeză risca să se contureze la dimensiuni mai mari.

Semnalul intentiilor predilect ofensive ale gazdelor a fost dat de **GABI BALINT** încă din minutul 4, „spaniolul" nostru deschizînd seria golurilor de care, de altfel, tot el urma a-o și încheie, spre sfîrșitul fiecărei reprize, el marcînd cîte un nou punct, cifra rezultatelor sale în spostaza de vîrf romînului-se la trei (min. 40 și 78). Cronologic, i-au succedat golurile lui Hagi din min. 15 (lovitură liberă de la circa 20 m. executată cu măiestria cunoscută), Lăcătușu (min. 28, din penalti, la un fault asupra acelusi vivace și inspirat Balint), Lupescu (min. 45 dintr-o pasă a lui... Balint, bineînțeles), Costel Pană (min. 53 — vezi mențiunea de la golul anterior !). Inutil de adăugat că formația noastră și-a mai urmat și alte cîteva situații favorabile, irosite cu nonșalanță sau rezolvate în ultimă instanță de defensiva oaspeților. Fe fotbalul relaxării survenite — fără a am spune în partea a doua a meciului, feroezii au cutezat în vreun rînduri să exploreze geografia celeilalte jumătăți a terenului decît cea proprie, fiind cîte pe punctul de a înscrie golul de onoare. Dar dacă cuvîntarea li se cuvine pentru modul sportiv în care s-au comportat pe tot parcursul întîlnirii, un eventual gol nu poza și se cuvenea decît numai pentru a sancționa neglijențe flagrante

GAVRILĂ PELE BALINT

Foto BOGDAN CRISTEL

GELU NEGREA

Bref

● După întreruperea datorată susținerii meciului cu Insulele Faroe, campionatul Diviziei Naționale A se reia sîmbătă și duminică. Primul meci ce se va disputa va fi cel de la București dintre **Dinamo și Rapid**, sîmbătă la 19 mai pe stadionul Național, la orele 17 (partidă televizată). Se va continua duminică prin derularea celorlalte opt întîlniri astfel : **Corvinul — F.C. Brașov** (rezultat în tur 1—4), **F.C. Bacău — Dacia Unirea** (1—3), **Electroputere — A.S.A. Electromureș** (0—1), **Oțelul — Gloria Bistrița** (0—1), **F.C. Ploiești — F.C. Argeș** (1—2), **F.C. Inter — Universitatea Craiova** (0—2), **Sportul Studențesc — Steaua** (0—1), **F.C. Farul — „Poli" Timișoara** (1—1). După cum se vede reîntîlnirea în arenă și F.C. Inter, după tragicul accident suferit. Îi dorim să dovedească refacerea sa completă.

● Ultimul bilanț publicat, al tragediei de pe stadionul Bastia din Corsica confirmă datele comunicate de noi. La cele 10 victime anunțate în numărul precedent s-a mai adăugat din nefericire încă una, totalul fiind acum de 11. Cifra este mult inferioară însă celor avansate de alții și sperăm că se va opri aici.

● Tot pe marginea acestui regretat eveniment, s-a produs intervenția promptă a F.I.F.A. care a interzis în mod iuridic internațional chiar anulcale, trimiterea de echipe de fotbal la competiții internaționale a unor echipe din Bastia, pînă la data de 31 mai a.c. Se pare, deci, că Bastia va fi nevoită ca, în ultimul meci din campionat, pe care trebuie să-l joace la Ajaccio, cu Nancy, la 23 mai, să se prezinte cu tineri din echipa de juniori, pe care, de altfel, o și pregătește de pe acum.

● Turneul selecționatelor de juniori din Cipru, naționala Romîniei a debutat cu stîngul cedînd cu scorul de 1—3 în fata echipei Spaniei. Sansele noastre de a merge în turneul final departe de faza actuală depind acum de rezultatul din meciul din Cehoslovacia, Romînia vizînd victoria ne poate păstra perspectiva de a continua : coroborată și cu deznodămîntul ultimei partide ce va fi jucată mîrcuri.

● Prin calificarea în semifinalele C.M. de handbal a Cehoslovaciei (urmare a victoriei cu 8—1 asupra U.S.A.), s-a penultim acest sport un cadru de senzație, plata marelor favorite : **Cehoslovacia — Finlanda și Suedia — Elveția.** Fără participarea C.S.I., respectiv Rusia, și a Canadei.

MECI NUL CU EGIPTUL

Revanșa confruntării de marți dintre selecționata de tineret a României și cea olimpică a Egiptului desfășurată joi pe stadionul din Pitești, s-a încheiat cu un rezultat de egalitate. Mai curînd **nul**, căci s-ar apropia mai mult și de aspectul jocului, deși antrenorii noștri au început partida cu formația din repriza secundă de la București, adică cea care a obținut atunci victoria întîrziată și cu Gane. Vom reveni cu alte amănunte.

I.S.

DIRECTOR
ILIE PĂUNESCU

Redactor șef: PETRE STOICA

Redactor șef adjunct: MARIANA SIPOS

Editorialist: BARBU CIOCULESCU

REDACȚIA: Ștefan Caliga, Iulian Comănescu, Aurel Cărăcuș, Romulus Cristea, Antoaneta Dobre, Ioan Florescu, Cezar Iulian Ion, Adrian Pătrușcă, Ștefan Cătălin Pena. **Fotoreporter:** Bogdan Cristel. **Secretar de redacție:** Cornelia Sindie.

MANUSCRISELE NEPUBLICATE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Tiparul: Imprimeria CORESI, București

www.romanialibera.ro